

193.

V. 493

Adrad põllud arki läinud
 lõpeb, kui jõuab sügise.

Aedse waadid windumaie,
 Wanad tõred ~~to~~ turdumaie,
 Adrad otseti ojasse,
 Kaerad kaksiti kaevusse.

Mees läks metsa minnesagi —

Taodi umal ukse ette,
 Wisati neid wõrdesse,

Pandi tõrde turdumaie.

Andis wälja wiinast wihov,
 Katsus kalja kangas teha.

Olut olli hullu, tararitarko,
 Wiin olli wihawennikene,

Kali kallis märjukene —

Wõttis meeled meeste peasta,

Naturakesed naiste peasta

Pooled aiud poisite peasta

Tükki oiud tüdrukute peasta!

Mehed siis mütsata mürasid

Naised tanuta tartsisid

Poisid pooli küllakile

Neid ~~to~~ nelja näprikile.

Naised siis laulu laskemaie :

Mõtsin mehe mete potti —

Kätte saime ~~to~~ saia kaku.

Mees sai meelhaiguseksa,

0493